

Ediție provizorie

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL

YVES BOT

prezentate la 2 mai 2019(1)

Cauza C-42/18

Finanzamt Trier

împotriva

Cardpoint GmbH, succesor în drept al Moneybox Deutschland GmbH

[cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof (Curtea Federală Fiscală, Germania)]

„Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxă pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea directivă 77/88/CEE a Consiliului – Scutiri – Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 – Plăți – Operațiuni privind plățile – Noțiuni – Retrageri de numerar de la un bancomat – Serviciu furnizat de o societate unei bănci în cadrul externalizării operațiilor unor bancomate”

I. Introducere

1. Apărută ca urmare a refuzului Finanzamt Trier (Administrația Fiscală din Trier, Germania)(2) de a acorda Cardpoint GmbH(3) o scutire fiscală pentru o prestare de servicii furnizată unei bănci în cadrul operațiilor unor bancomate, prezenta trimitere preliminară a Bundesfinanzhof (Curtea Federală Fiscală, Germania) invită Curtea să se pronunțe cu privire la interpretarea articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă 77/388/CEE(4).
2. În temeiul acestei dispoziții, operațiunile privind, printre altele, plățile și viramentele sunt scutite de TVA.
3. Deși Curtea a avut deja ocazia de a interpreta dispoziția menționată, în speță este invitat să facă aceasta într-un context specific. Astfel, aceasta trebuie să stabilească dacă prestarea de servicii referitoare la operarea bancomatelor, furnizată băncii care operează aceste bancomate, poate fi scutită de TVA în calitate de operațiune privind plățile. În contextul unei externalizări crescute, de către bănci, a operațiilor bancomatelor, interpretarea furnizată de Curte poate avea repercusiuni importante pentru prestatorii unor astfel de servicii.
4. În prezentele concluzii, vom prezenta motivele pentru care considerăm că, în cadrul externalizării de către o bancă unei întreprinderi terțe, activitățile referitoare la operarea bancomatelor efectuate de întreprinderea terță, care constau în instalarea și întreținerea

bancomatelor, în aprovizionarea acestora, în instalarea de echipamente fizice și de programe informatice pentru citirea datelor bancare, în transmiterea unei cereri de autorizare pentru a efectua o retragere către banca emitentă a cardului bancar utilizat și în înregistrarea operațiunilor de retragere, nu intră sub incidența scutirii prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A seama directivă.

II. Cadrul juridic

A. A seama directivă

5. În temeiul articolului 2 din A seama directivă:

„Sunt supuse taxei pe valoarea adăugată:

(1) livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul țării de către o persoană impozabilă care acționează ca atare;

[...]”.

6. Titlul X din această directivă prevede scutirile de TVA care trebuie acordate de statele membre. În acest cadru, articolul 13 secțiunea B litera (d) punctele 3 și 4 din directiva menționată are următorul cuprins:

„Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, statele membre scutesc, în anumite condiții pe care acestea le stabilesc în scopul de a asigura aplicarea corectă și directă a scutirilor de mai jos și de a preveni orice posibilă evaziune, fraudă sau abuz:

[...]

(d) următoarele operațiuni:

[...]

3. operațiuni, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăți, viramente, creanțe, cecuri și alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanțelor;

4. operațiuni, inclusiv negocierea, privind monede, bancnote și monede utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepția obiectelor de colecție; «articole de colecție» sunt monede de aur, argint sau din alt metal sau bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic”.

B. Dreptul german

7. Potrivit articolului 4 punctul 8 litera d din Umsatzsteuergesetz (Legea privind taxa pe valoarea adăugată), sunt scutite de TVA „operațiunile și intermedierea operațiunilor privind conturile de depozit, conturile curente, plățile, viramentele și colectarea altor instrumente negociabile”.

III. Situația de fapt din litigiul principal și întrebarea preliminară

8. În temeiul obligațiilor sale contractuale față de o bancă, Cardpoint presta servicii de operare a unor bancomate. Mai exact, Cardpoint monta, în locurile prevăzute, bancomate funcționale purtând sigla băncii care le operează, dotate cu echipamente fizice și programe informatice și era responsabil pentru buna lor funcționare. Pentru aceasta, mai întâi, Cardpoint era responsabil cu transportul sumelor de bani în numerar puse la dispoziția sa de această

banc? ?i cu aprovizionarea bancomatelor. În continuare, acesteia îi revenea sarcina de a instala echipamentele fizice ale bancomatelor în discu?ie, precum ?i anumite programe informatice necesare pentru operarea corespunz?toare a acestora. În sfâr?it, aceasta furniza consultan?? pentru func?ionarea curent? a bancomatelor.

9. În ceea ce prive?te opera?iunile de retragere de numerar, la utilizarea bancomatelor în astfel de scopuri, din momentul introducerii cardului bancar în bancomat un software special citea anumite date de pe cardul respectiv. Mai întâi, Cardpoint verifica aceste date ?i transmitea pe cale electronic? c?tre Bank-Verlag GmbH(5) o cerere de autorizare a tranzac?iei dorite de de?in?torul cardului. Apoi, Bank-Verlag adresa cererea c?tre re?eaua interbancar?, care o transmitea la rândul ei c?tre banca emitent? a cardului bancar respectiv. Aceasta din urm? verifica acoperirea contului titularului ?i transmitea, pe aceea?i cale, aprobarea sau respingerea retragerii dorite. Dup? primirea r?spunsului, Cardpoint genera o înregistrare privind retragerea de numerar ?i, în cazul autoriz?rii, executa opera?iunea dorit? ?i genera o înregistrare a retragerii. În sfâr?it, această înregistrare era transmis? cocontractantului s?u, respectiv banca care opera bancomatul respectiv, ca instruc?iune de înregistrare în cont. Aceasta introducea înregistr?rile nemodificate în sistemul Deutsche Bundesbank (Banca Federal? a Germaniei)(6). Cardpoint genera de asemenea o list? zilnic? nemodificabil? cuprinzând toate opera?iunile zilei, care era de asemenea transmis? c?tre BBK.

10. Întrucât numai b?ncile pot administra conturi de decontare la BBK, acestea efectuau înregistrarea în sistemul acesteia din urm?. Această înregistrare permitea s? se stabileasc? cu efect obligatoriu dreptul de crean?? al b?ncii care opera bancomatul respectiv fa?? de banca titularului contului vizat de opera?iune, precum ?i taxele aferente acesteia. În plus, odat? cu înregistrarea datelor era înscris? în contabilitate în mod direct decontarea pl??ii între banca care opera bancomatul ?i banca emitent? a cardului clientului, majorat? cu taxele eventuale de utilizare a bancomatului.

11. La 7 februarie 2007, apreciind c? presta?iile furnizate trebuiau scutite de TVA, Cardpoint a depus o declara?ie rectificativ? de TVA pentru anul 2005 ?i a solicitat modificarea deciziei de impunere existente.

12. Această cerere a fost respins? de autorit??ile fiscale, însă Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Tribunalul Fiscal din Rheinland-Pfalz, Germania) a admis ac?iunea formulat? de Cardpoint împotriva acestei respingeri.

13. Autorit??ile fiscale au formulat o cale de atac la instan?a de trimitere în cadrul unei proceduri de *Revision*, care a fost suspendat? până la pronun?area Hot?rârii Bookit.

14. Re?inând c?, potrivit acestei hot?râri, scutirea pentru opera?iunile privind pl??ile ?i viramentele nu se aplic? unui serviciu numit „de procesare a pl??ilor cu cardul de debit sau cu cardul de credit”, efectuat de o persoan? impozabil?, prestator al acestui serviciu, atunci când o persoan? cump?r? prin intermediul acestui prestator un bilet de cinema pe care respectivul prestator îl vinde în numele ?i pe seama unei alte entit??i, indiferent dac? acea persoan? pl?te?te cu cardul de debit sau cu cardul de credit, instan?a de trimitere ridic? problema dac? situa?ia este aceea?i în ceea ce prive?te presta?iile furnizate de Cardpoint.

15. Potrivit instan?ei de trimitere, presta?iile furnizate de Cardpoint sunt presta?ii tehnice ?i administrative care permit retragerea de numerar de la bancomate, întrucât constituie presta?ii de asisten?? similare celor în discu?ie în cauza în care s-a pronun?at Hot?rârea Bookit, iar Cardpoint se limiteaz? s? aplice din punct de vedere tehnic instruc?iunile cuprinse într-un cod de autorizare.

16. În această privin??, instan?a de trimitere subliniaz? asem?n?rile dintre situa?ia în discu?ie

în litigiul principal și cea care a condus la pronunțarea Hotărârii Bookit. Astfel, Cardpoint ar obține datele referitoare la cardul bancar al titularului contului respectiv și ar transmite aceste date băncii emitente a cardului. În plus, Cardpoint nu ar fi responsabil pentru verificarea și aprobarea instrucțiunilor individuale, întrucât ar efectua operațiunea de eliberare dorită numai după primirea autorizării băncii emitente a cardului.

17. Instanța de trimitere menționează totuși că Hotărârea Bookit privea operațiuni de cumpărare și de vânzare, în timp ce în speță ar fi vorba despre prestații referitoare la eliberarea de numerar de către bancomate, fără ca o asemenea diferență să justifice în materie de TVA tratamentul diferit al prestațiilor furnizate de Cardpoint, întrucât în ambele cazuri prestația ar consta, în esență, într-un schimb de informații și în asistență de ordin tehnic și administrativ.

18. Instanța de trimitere ridică în acest caz problema importanței faptului că în Hotărârea Bookit era în discuție un contract distinct de vânzare de bilete de cinema, contract care nu există în speță.

19. Instanța de trimitere menționează, în sfârșit, două împrejurări care militează, în opinia sa, împotriva unei scutiri. Astfel, precum în Hotărârea Bookit, contravaloarea prestației ar fi ușor de stabilit. În plus, prestațiile Cardpoint ar putea fi calificate drept servicii de asistență de ordin tehnic, din moment ce activitățile Cardpoint constituie un simplu schimb de informații însoțit de executarea unei decizii de autorizare adoptate de bancă. Astfel, Cardpoint se limitează să genereze înregistrări pe care le transmite în sistemul bancar în calitate de instrucțiuni de înregistrare în cont.

20. În aceste condiții, Bundesfinanzhof (Curtea Federală Fiscală) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Măsurile tehnice și administrative pe care un prestator de servicii le efectuează pentru o bancă care operează un bancomat și pentru plățile în numerar efectuate de aceasta prin intermediul bancomatelor sunt scutite de [TVA] potrivit articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din [Aseia directivă], în condițiile în care măsurile tehnice și administrative similare, pe care un prestator de servicii le efectuează pentru plata cu cardul a unor bilete de cinema nu sunt scutite în temeiul aceleiași dispoziții în conformitate cu Hotărârea [Bookit]?”

IV. Analiza noastră

21. Instanța de trimitere invită, în esență, Curtea să stabilească dacă activitățile Cardpoint, care constau în instalarea și întreținerea bancomatelor, în aprovizionarea lor, în instalarea de echipamente fizice și de programe informatice, în transmiterea unei cereri de autorizare pentru a efectua o retragere către banca emitentă a cardului bancar utilizat, în distribuirea de numerar și în înregistrarea operațiunilor de retragere, intră sub incidența noțiunii „operațiune privind plățile” scutită de TVA în temeiul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din Aseia directivă.

22. Din modul de redactare a întrebării preliminare și a deciziei de trimitere reiese că instanța sesizată cu litigiul principal ridică problema aplicabilității în speță a interpretării furnizate de Curte în Hotărârea Bookit, în care aceasta s-a pronunțat în sensul că scutirea pentru operațiuni privind plățile și viramentele nu se aplică unui serviciu numit „de procesare a plății cu cardul de debit sau cu cardul de credit”, efectuat de o persoană impozabilă, prestator al acestui serviciu, atunci când o persoană cumpără prin intermediul acestui prestator un bilet de cinema pe care persoana impozabilă menționată îl vinde în numele și pe seama unei alte entități, indiferent dacă acea persoană plătește cu cardul de debit sau cu cardul de credit.

23. Înainte de a stabili dacă soluția rezultată din Hotărârea Bookit poate fi transpusă în privința

serviciilor furnizate de Cardpoint băncilor care operează bancomate, trebuie formulate câteva considerații introductive.

24. În primul rând, subliniem că serviciile care permit retragerea de numerar dintr-un cont de plăți constituie servicii de plată în sensul dreptului Uniunii(7) și că, în consecință, o retragere de la bancomat este o plată.

25. În al doilea rând, amintim că din jurisprudența Curții rezultă că considerațiile aplicabile noțiunii „operațiuni privind viramentele” sunt valabile de asemenea pentru noțiunea „operațiuni privind plățile”(8), astfel încât acestea fac obiectul aceluiași tratament în scopul scutirii prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă(9).

26. În al treilea rând, arătăm că, în temeiul unei jurisprudențe consacrate, scutirile de TVA prevăzute la articolul 13 din A șasea directivă constituie noțiuni autonome de drept al Uniunii care au ca obiect evitarea unor divergențe în aplicarea sistemului TVA-ului de la un stat membru(10) și că termenii folosiți pentru a desemna aceste scutiri sunt de strictă interpretare, dat fiind că acestea constituie derogări de la principiul general potrivit căruia TVA-ul este perceput pentru fiecare prestare de servicii efectuată cu titlu oneros de către o persoană impozabilă(11).

27. În ceea ce privește posibilitatea de a transpune soluția rezultată din Hotărârea Bookit în privința activităților Cardpoint în discuție în litigiul principal, trebuie pus în evidență criteriul aplicat de Curte în această hotărâre pentru a diferenția prestațiile scutite de TVA de prestațiile care nu sunt scutite.

28. În această privință, apreciem, asemenea Cardpoint, că în hotărârea menționată Curtea nu s-a îndepărtat de jurisprudența sa anterioară.

29. Curtea a constatat că serviciul de procesare a plății cu cardul în discuție în această cauză nu putea fi scutit, întrucât prestațiile efectuate nu puteau fi considerate, individual sau împreună, ca realizând o funcție specifică și esențială a unei operațiuni de plată sau de virament în sensul dreptului Uniunii(12).

30. În acest scop, Curtea a arătat, în special, că prestatorul acestui serviciu nu debitează și nici nu creditează el însuși în mod direct conturile în cauză, că nu intervine în acestea prin înscriere în cont și nici nu ordonă un asemenea debit sau credit. Curtea a considerat de asemenea că prestatorul acestui serviciu nu își asumă vreo răspundere în ceea ce privește realizarea transformărilor juridice și financiare care caracterizează existența unei operațiuni de virament sau de plată scutite(13).

31. Menționăm de asemenea că, în jurisprudența sa cea mai recentă, Curtea a confirmat această abordare.

32. În Hotărârea din 25 iulie 2018, DPAS (C-5/17, EU:C:2018:592), Curtea a amintit că aspectele funcționale sunt decisive pentru a determina dacă o operațiune intră sub incidența scutirii pentru operațiunile privind viramentele sau plățile. Astfel, o prestare de servicii va putea fi calificată drept „operațiune privind viramentele” sau drept „operațiune privind plățile” numai în ipoteza în care îndeplinește funcțiile specifice și esențiale ale unor asemenea viramente sau plăți, în măsura în care aceasta are ca efect un transfer de fonduri și determină modificări juridice și financiare care materializează acest transfer. Prin urmare, pentru a fi scutită, o prestare de servicii trebuie să aibă ca efect realizarea modificărilor juridice și financiare care caracterizează transferul unei sume de bani(14).

33. În plus, Curtea a amintit că, pentru a distinge prestațiile scutite în sensul Directivei TVA de

furnizarea unor simple prestații materiale, tehnice sau administrative, este pertinent să se examineze în special întinderea răspunderii prestatorului de servicii în cauză, mai ales problema dacă această răspundere se limitează la aspectele tehnice sau dacă se extinde la funcțiile specifice și esențiale ce caracterizează operațiunile(15).

34. Concret, pentru a caracteriza prestațiile scutite de TVA drept operațiuni privind viramentele sau plățile, Curtea consideră important, înainte de toate, natura prestației furnizate, în sensul că o prestație trebuie să aparțină domeniului operațiunilor financiare pentru a fi scutită(16). Astfel, prestația trebuie apreciată în lumina unui criteriu funcțional pentru a determina dacă îndeplinește funcțiile specifice și esențiale ale unor asemenea viramente sau plăți, în măsura în care aceasta are ca efect un transfer de fonduri și determină modificări juridice și financiare care materializează acest transfer. Printre celelalte elemente luate în considerare, Curtea poate examina de asemenea întinderea răspunderii asumate de prestatorul serviciilor.

35. Or, în lumina jurisprudenței anterioare, considerăm că nimic nu justifică ca Curtea să se îndepărteze de soluția reținută în Hotărârea Bookit în ceea ce privește prestarea de servicii furnizată de Cardpoint(17).

36. În ceea ce privește criteriul funcțional, arătăm de la bun început că însăși Cardpoint a recunoscut în observațiile sale că, în conformitate cu Hotărârea Bookit, introducerea datelor cardului bancar al utilizatorului bancomatului, transmiterea și verificarea acestora, precum și executarea operațiunii dorite de titularul cardului după primirea mesajului de autorizare din partea băncii emitente a cardului nu pot intra sub incidența scutirii.

37. Împertinim acest punct de vedere. Astfel, toate aceste activități, la fel ca transportul banilor, aprovizionarea bancomatelor, instalarea și întreținerea programelor informatice necesare bancomatelor, precum și consultanța furnizată de Cardpoint în ceea ce privește funcționarea acestor bancomate nu au în mod vădit ca efect transferul unei sume de bani sau determinarea unor modificări juridice și financiare care materializează sau caracterizează acest transfer.

38. Într-un sens mai larg, apreciem că o asemenea analiză se impune în ceea ce privește toate activitățile Cardpoint, considerate individual sau împreună, în cadrul operării unui bancomat, din moment ce acestea trebuie calificate drept „prestații materiale, tehnice sau administrative”.

39. Astfel, reiese din elementele furnizate de instanța de trimitere, amintite la punctele 8-10 din prezentele concluzii, că, astfel cum a evidențiat guvernul german, serviciul furnizat de Cardpoint nu presupune în mod direct faptul că aceasta debitează sau creditează ea însăși un cont sau că intervine prin înscrivere în conturile titularului cardului bancar utilizat în scopul retragerii(18). Astfel, Cardpoint transmite datele referitoare la cardul utilizatorului, precum și cererea de autorizare a retragerii dorite de acesta, însă execută operațiunea, în sensul că efectuează predarea fizică a bancnotelor, numai în cazul acceptării cererii.

40. În plus, numai banca ce operează bancomatul introduce înregistrările în sistemul BBK. În ceea ce privește fișierul zilnic de date, nemodificabil și care cuprinde toate operațiunile zilei respective, generat de Cardpoint și transmis BKK, acesta are ca obiect să informeze BKK cu privire la operațiunile autorizate efectuate și, prin urmare, nu se poate considera că are ca efect îndeplinirea funcțiilor specifice și esențiale ale unei plăți.

41. Având în vedere aceste considerații, apreciem că serviciul furnizat de Cardpoint nu constituie o operațiune având ca efect transferul de fonduri și determinarea unor modificări juridice și financiare, ci o prestație materială, tehnică sau administrativă, din moment ce această prestație nu are ca efect să transfere, în mod efectiv sau potențial, proprietatea fondurilor în cauză sau să îndeplinească funcțiile specifice și esențiale ale unui astfel de transfer.
42. Argumentele întemeiate pe caracterul specific al activităților Cardpoint nu repun în discuție această apreciere.
43. Aceasta este situația în ceea ce privește argumentul întemeiat pe faptul că Cardpoint efectuează distribuirea fizică a bancnotelor și predarea lor utilizatorului bancomatului.
44. Într-adevăr, astfel cum subliniază guvernul german, proprietatea asupra banilor este transferată de la bancă, iar nu de la Cardpoint, la utilizatorul bancomatului.
45. Asemenea guvernului german, considerăm că trebuie luat în considerare numai proprietatea juridică asupra banilor, iar nu cea fizică. Deși nu se poate contesta că prestația furnizată de Cardpoint are ca efect transferul fizic al bancnotelor, transferul proprietății juridice asupra banilor este totuși subordonat autorizării din partea băncii emitente a cardului, apoi înregistrării în cont a operațiunii. Or, se impune constatarea că, cu privire la acest aspect, prestația Cardpoint este limitată la transmiterea cererii de plată a clientului și la punerea în aplicare din punct de vedere tehnic a plății.
46. Împrejurarea că activitățile pe care Cardpoint le desfășoară în cadrul operării bancomatelor de către bănci sunt luate în considerare în ansamblu este lipsită de efecte în această privință. Este adevărat că băncile care operează bancomate au efectuat o externalizare importantă și că Cardpoint furnizează un serviciu deosebit de extins.
47. Totuși, în opinia noastră, *ratio legis* a articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din Așasea directivă nu impune o abordare cantitativă, ci o abordare funcțională și calitativă, întemeiată pe natura prestațiilor. Cu alte cuvinte, faptul că Cardpoint își propune serviciul sub forma unui pachet este lipsit de relevanță în cazul în care niciuna dintre activitățile furnizate în cadrul acestui pachet nu are ca efect transferul unor fonduri și determinarea unor modificări juridice și financiare care materializează sau caracterizează acest transfer.
48. În această privință, deși suntem de acord cu Cardpoint în ceea ce privește aspectul că unele dintre activitățile sale sunt indispensabile operațiunilor de plată în discuție în litigiul principal(19), această caracteristică nu este suficientă pentru ca serviciul furnizat de aceasta să fie scutit de TVA.
49. Astfel, Curtea a avut deja ocazia de a preciza că, ținând seama de interpretarea strictă a scutirilor de TVA, din simpla împrejurare că un serviciu este indispensabil pentru efectuarea unei operațiuni scutite nu se poate deduce că acesta este scutit(20).
50. Împrejurarea că Cardpoint intervine în cadrul externalizării, de către o bancă, a operării unor bancomate nu este suficientă, pe de altă parte, pentru a justifica un raționament al Curții prin analogie cu jurisprudența referitoare la articolul 148 din Directiva TVA, în care Curtea s-a pronunțat în favoarea posibilității de a aplica scutirea prevăzută la acest articol prestațiilor furnizate de intermediari care acționează în nume propriu sau prin subcontractanți(21).
51. Astfel, specificitățile și finalitățile proprii fiecărei scutiri de TVA nu permit, în opinia noastră, să se realizeze o analogie pentru simplul motiv că Cardpoint furnizează un serviciu în cadrul

externalizării operărilor bancomatelor.

52. Nici argumentul Cardpoint întemeiat pe împrejurarea că este responsabil pentru starea de funcționare a bancomatelor și, în acest temei, trebuie să răspundă pentru toate defecțiunile posibile, precum plățile insuficiente sau prea mari, prejudiciile cauzate de activitatea infracțională a unor terți, montarea necorespunzătoare a bancomatelor sau instrucțiunile de înregistrare în cont eronate nu este mai convingător.

53. În această privință, amintim că este necesar să se examineze întinderea răspunderii prestatorului de servicii, mai ales problema dacă această răspundere se limitează la aspectele tehnice sau dacă se extinde la funcțiile specifice și esențiale ale operațiunilor(22).

54. Or, deși elementele invocate de Cardpoint atestă răspunderea sa față de banca ce operează bancomatul ca urmare a defecțiunilor acestuia, acestea demonstrează mai ales că Cardpoint nu își asumă nicio răspundere legată de modificările juridice și financiare implicate de o operațiune de plată.

55. În special, întrucât predarea fondurilor către utilizatorul unui astfel de bancomat nu este o funcție esențială și specifică a unei plăți, împrejurarea că Cardpoint este răspunzătoare față de banca ce operează bancomatul menționat în cazul unor plăți insuficiente sau prea mari nu poate avea ca efect extinderea răspunderii sale la funcțiile specifice și esențiale ale operațiunii de plată.

56. În concluzie, întrucât Cardpoint se limitează la a furniza o prestare de servicii tehnice și administrative, această prestare nu poate fi scutită de TVA în temeiul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă.

57. În sfârșit, subliniem că finalitățile scutirii prevăzute de această dispoziție, și anume reducerea dificultăților legate de determinarea bazei de impozitare și a cuantumului TVA-ului deductibil și evitarea unei creșteri a costului creditului de consum(23), nu infirmă analiza noastră.

58. Întrucât baza de impozitare a prestațiilor de servicii furnizate de Cardpoint este ușor de determinat, având în vedere în special facturarea acestei prestații, prima finalitate nu poate justifica scutirea de TVA a acesteia.

59. Întrucât cea de a doua finalitate nu este relevantă în speță, scutirea prestațiilor de servicii furnizate de Cardpoint nu se poate întemeia nici pe aceasta. În această privință, Cardpoint consideră că, în cazul prelevării din descoperitul de cont al titularului cardului, retragerea generează imediat un raport de credit între acesta din urmă și banca emitentă a cardului, iar acest credit de consum nu poate fi supus TVA-ului.

60. Este adevărat că, în ipoteza în care o bancă autorizează o retragere în pofida lipsei de fonduri suficiente în contul bancar respectiv, titularul acestui cont datorează *de facto* bani băncii. Totuși, această situație nu constituie un credit de consum, ci o autorizare de descoperit de cont de scurtă durată(24).

61. Având în vedere ansamblul acestor considerații, apreciem că scutirea pentru operațiunile privind plățile și viramentele prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă nu se aplică prestațiilor de servicii precum cele furnizate de Cardpoint în cadrul externalizării de către bănci a operărilor bancomatelor.

V. Concluzie

62. Având în vedere considerațiile care preced, propunem Curții să răspundă la întrebarea preliminară adresată de Bundesfinanzhof (Curtea Federală Fiscală, Germania) după cum urmează:

Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că scutirea de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la acesta pentru operațiunile privind plățile și viramentele nu se aplică unor prestații de servicii, precum cele în discuție în litigiul principal, care constau în instalarea și întreținerea bancomatelor, în aprovizionarea lor, în instalarea de echipamente fizice și de programe informatice, în transmiterea unei cereri de autorizare pentru a efectua o retragere către banca emitentă a cardului bancar utilizat, în distribuirea de numerar și în înregistrarea operațiunilor de retragere, furnizate de un prestator de servicii unei bănci care operează un bancomat.

1 Limba originală: franceză.

2 Denumită în continuare „autoritățile fiscale”.

3 În calitate de succesor în drept al Moneybox Deutschland GmbH.

4 A șasea Directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1, denumită în continuare „A șasea directivă”). Arțăm de la bun început că articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă a fost înlocuit cu articolul 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7, denumită în continuare „Directiva TVA”), în temeiul căruia statele membre scutesc operațiunile, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plățile, viramente, creanțe, cecuri și alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanțelor, și că articolul 135 alineatul (1) literele (b)-(g) din Directiva TVA reia, fără a modifica esența acestora, scutirile care erau prevăzute anterior la articolul 13 secțiunea B litera (d), respectiv la punctele 1-6 din A șasea directivă. În aceste condiții, apreciem că jurisprudența referitoare la această dispoziție este relevantă pentru interpretarea dispozițiilor echivalente ale celei de A șasea directive [pentru demersul invers, a se vedea Hotărârea din 26 mai 2016, Bookit, C-607/14, denumită în continuare „Hotărârea Bookit”, EU:C:2016:355, punctul 32, precum și Concluziile noastre prezentate în cauza A (C-33/16, EU:C:2016:929, punctul 30)].

5 Bank-Verlag fiind, în aceste împrejurări, un intermediar între banca ce operează bancomatul și banca emitentă a cardului bancar utilizat în scopul retragerii de numerar.

6 Denumită în continuare „BBK”.

7 În conformitate cu definițiile prevăzute de legiuitorul Uniunii în anexa 1 la Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO 2015, L 337, p. 35). Nu vedem niciun motiv care să justifice ca noțiunea „serviciu de plată” să fie interpretată diferit în materie de TVA, iar această poziție este împărtășită, cel mai probabil, de guvernul german, potrivit căruia operațiunile privind plățile „se caracterizează prin transferul mijloacelor de plată”.

- 8 A se vedea Hotărârea din 5 iunie 1997, SDC (C-2/95, EU:C:1997:278, punctul 50).
- 9 A se vedea Hotărârea din 25 iulie 2018, DPAS (C-5/17, EU:C:2018:592, punctul 37).
- 10 A se vedea Hotărârea din 25 iulie 2018, DPAS (C-5/17, EU:C:2018:592, punctul 28 și jurisprudența citată?).
- 11 A se vedea Hotărârea din 25 iulie 2018, DPAS (C-5/17, EU:C:2018:592, punctul 29 și jurisprudența citată?).
- 12 A se vedea Hotărârea Bookit (punctul 46).
- 13 A se vedea Hotărârea Bookit (punctele 44-51).
- 14 A se vedea Hotărârea din 25 iulie 2018, DPAS (C-5/17, EU:C:2018:592, punctele 33, 34 și 38, precum și jurisprudența citată?).
- 15 A se vedea Hotărârea din 25 iulie 2018, DPAS (C-5/17, EU:C:2018:592, punctul 36 și jurisprudența citată?).
- 16 A se vedea Hotărârea din 25 iulie 2018, DPAS (C-5/17, EU:C:2018:592, punctul 31 și jurisprudența citată?). În consecință, Curtea nu impune ca prestațiile să fie efectuate de un anumit tip de întreprindere sau de persoană juridică.
- 17 Precizăm încă de pe acum că, chiar dacă, astfel cum a subliniat instanța de trimitere, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Bookit exista un contract distinct de vânzare de bilete de cinema, lipsa unui astfel de contract distinct în speță este lipsită de relevanță, din moment ce în această hotărâre Curtea nu a luat în considerare în cadrul aprecierii sale împrejurarea de fapt menționată.
- 18 Desigur, la punctul 42 din Hotărârea Bookit, Curtea a precizat că o asemenea împrejurare nu poate exclude de la bun început ca acesta să poată intra în domeniul de aplicare al scutirii în discuție. Totuși, rezultat de asemenea din cuprinsul acestui punct din Hotărârea Bookit că faptul că prestatorul de servicii în cauză debitează și/sau creditează el însuși un cont sau chiar intervine prin înscriere în conturile acelui titular permite, în principiu, să se considere că această condiție este îndeplinită și să se constate caracterul scutit al serviciului avut în vedere.
- 19 Introducerea și transmiterea datelor de către Cardpoint, precum și întocmirea înregistrărilor sunt etape prealabile și indispensabile prestației scutite, întrucât conduc la retragerea de numerar dintr-un cont de plăți.
- 20 A se vedea Hotărârea din 25 iulie 2018, DPAS (C-5/17, EU:C:2018:592, punctul 43 și jurisprudența citată?).
- 21 Hotărârea din 3 septembrie 2015, Fast Bunkering Klaipėda (C-526/13, EU:C:2015:536), și Hotărârea din 4 mai 2017, A (C-33/16, EU:C:2017:339).
- 22 A se vedea Hotărârea din 25 iulie 2018, DPAS (C-5/17, EU:C:2018:592, punctul 36 și jurisprudența citată?).
- 23 A se vedea Hotărârea Bookit (punctul 55 și jurisprudența citată?).
- 24 În această privință, arătăm că, în temeiul articolului 2 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de

credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO 2008, L 133, p. 66), această directivă nu se aplică contractelor de credit sub forma unei facilități de tip „descoperit de cont” și în baza căreia creditul trebuie rambursat în termen de o lună.